

Mladi smo. Polni življenja, radoši pa tudi tegob

— tistih velikih in anih malo manjših. Živimo in se veselimo.

v družbi, med prijatelji, včasih nam je všeč tudi samota. Takoč ko smo žalostni in jezni — ka imamo za to vzrok izraz slabega vremena

— sicer pa tudi

mugla lahko pokvarita,

piknik...), se zatekamo

svoj smisel življenja, samega

in srečni ali pa ljubosumnii.

Misli se prepletajo, kopičijo in

Papir vse prenese. Nam pa

vami literarna priloga Katedre OBRAZI

ustvarjanja. Tistih, ki ne pišejo le zase,

ljubitelje lepe besede in umetnosti. Niččo

iskanja in interesov. Vaja dela mojstra, izkušnje

ja je potrebno začeti — poprijeti na bravem koncu

poskusi, bodisi da je to prava ali poezija, ne vemo

je kdaj pa kdaj tudi všeč. Treba je to objaviti,

Kaj pravite? Velja poskusiti! Nekoč je nekdo

samega sebe primerjati s samozadovoljevanjem:

Kaj bi bila, če bi bil moj tekst objavljen pa bi

Nic, zagotaviam vam! Morebitna začetna užajenost,

požiranju grenačkih in kislih seveda. Toda brez tega ne gre! Tudi ta

se grenoč in kislo spremeni v sladko.

Zrve. Zato se je potrebno boriti po čeprav

Pa kaj flancarim in dalgovezim. Na

leži na jeziku. Literarna priloga OBRAZI bo še izšlo. V njej pa

dijaki in študentje. POSLJITE NAM SVOJE TEKSTE.

V OBRAZIH se zbirajo literarni poskusi,

je takih, ki so dočna v pozitivnem:

OBRAZI. Enim se bodo zdeli bolj,

moč ustreči naenkrat, čeprav smo

Kako smo izbrali, presodite sami.

S svojimi teksti! PRIČAKUJEMO JIHI!

GRENKO IN KISLO JE SLADKO (ČE HOČETE)

jesenska deževje in

že dolgo načrtovan

n knjigam, razmišljaju, isčemo

sebe, lahko smo tudi zaljubljeni

V glavi nam brenči in vre

izbruhi mejo. Takoč pišemo, ustvarjamo

odeze. Takšni smo! Mladi smo! Svet je pred

Drobni kamencok v mozaiku vašega in našega

temveč tudi za druge — za nas — svoje vrištike,

se se ni rodil umetnik, to je delo življenja — spoznanja,

izoblikujejo talent in če hočemo neko stvar končati,

Pišemo. Literarni

kaj bi z njimi, včasih kaj kar takoj zmečkamo, nekaj nam

ne pa spraviti v arhiv, kot se počastno dogaja,

nekje zapisati, da ti se dalo ustvarjanje za

Zveni precej egoistično. „Toda

naletel na slaboknuko?“ se sprašuje

ratko pa dobiš trdo kožo — ob

je del ustvarjanja. In ko to spoznas,

Za vsako koristno stvar so potrebne

s peresom ali za pisalnim strojem.

Kratko rati pavem, kar mi že ves čas

lahko sodelujete vsi mladi děsniki,

mi pa jih bomo zbrali in izbrali

mnoči vlastopajo in nemalo

smislu. Takšni so tudi takratni

drugim manj zanimivi vsem ni

si prizadevali, da bi ustregli večini.

Predvsem pa ne odlasajte

(Po tvoři stramu in samopodcenjevarju!)

kulturna urednica

OSNOVNI ZAKONI ŽIVLJENJA

*Ne sramujte se mene, dvornega norčka,
namazanega z rdečo barvo.
Tu sem zato, da vas zabavam v vsej svoji popolnosti
ki je dosegla univerzalno norost.
Ko se boste do solza nasmejalih in s polnimi trbuhi*

*sanjajte o resnici, ki smo jo zatajili, iskajoč
zaspani, kristalne dvore.*

Jaz,
dvorni norec Njegove Visokosti, vas pozivam,
da razmišljate o meni, sebi.
Na koncu vas pozivam, da iščete dalje.
Iščite vse do smrti, ne samo v sanjah in za polno
mizo, ki trpi zaradi vaše „požrešnosti“!
Iščite povsod in vedno!!!
Iščite dokler živite!!!!

POSLUŠAJ!

Ne smejte pokázať vás blízkomu svetu, prav níč o tom, že ste žili.

Ona pa je sebe učila da pomaže drugima. Učila je da je dobra i da je ljubazna. Učila je da je slobodna od vlastitih pogrešaka.

Dim je izgledal drugačno od tega, ki sta se držala pred prasnjačko. Bila sta tako zelo razčarovana in topila. Ko sta odhajala, zaznamovala sta jih. Majhna, nepomembna manjša ženska pa je nariša in utonila na dnu ulice.

PESEM O TRAGEDIJI, KI JE VEČ KOT TO?

Odkril je nekdo cesarstvo rešitve, bil je izgnan,
saj mu ni verjela; mogoče je mislila, da je kot ostali.
Motila se je; hrepenel je po njej, zgodbah, ki so vrele,
poljubih, ki so ga ozivljali in po ozivljenem spoznanju.
Razočaran je bil, mar bo večno tu; zgubljen, pa najden,
iskal nove smisle, zavračal stare.
Saj to je vendar izdajal, ni kriva ona, niti on ne; krv si ti,
ki si se odločil, da čakaš na Višek, ki bo prišel prepozno.

ZAKAJ?

Milijoni so umrli, še več jih bo.
Za kaj?
Za svobodo.
Za sovraštvo kar tako.
Za ideale, ki jih ni.
Za ideale, ki so.
Brez veze.
Mnogi med njimi so imeli prazno življenje. Preveč.
Tavanje po temi, iskanje ognja, ples okrog vžigalic. . .
V kameni dobi so ogenj znali ohraniti, jaz ga ne znam.
Nikoli te nisem videl, nikoli se te nisem dotaknil.
Nikoli.

In ti si odšla, še preden sem v celoti spoznal tvoj Jaz.
Sploh me ne poznaš, takrat sem bil še otrok,
nisem poznal tvojega smeha, morda sem mislil, da si grda.
Zdaj vem, da se staram, da sem nekaj izgubil, še preden sem našel.
Rodil sem se deset let prepozno. Deset let!
Čisto nič za zgodovino, prekleto dosti zame.
Veš, sele zdaj občutim praznino, ki so jo drugi že pred leti.
Sele zdaj te spoznавам, tebe, navihanko v oblakih?
tebe, pegavko z velikim srcem.
In se morim. Zakaj si odšla?

Zakaj???

QNA

*Ona, samo Ona.
Samo Ona ve resnico, samo Ona.
Samo Ona ve resnico o meni.
Lažem celiemu svetu, lažem samemu sebi,
lažem vsem, tebi, sebi, v neskončnost.
Ona.
Ona je tista, ki ohranja mene, moje življenje.
Ona je tista, ki uničuje moje življenje, me spravlja
v grob.*

*Ona je samo Ona.
Ona molči,
molči kakor s-amoten grob, samoten grob sredi divjine.
Ona in njen molk sta tista,
ki bičata mene na vsakem koraku,
ne data mi miru, ne data.
Ona in njen pogled, ki pove mi vse.
Slišim vrane in vidim Njo.
Groza.
Skrivam se po luknjah, jamah,
skrivam se v temi, v gozdu,
skrivam se povsod,
a kaj,
Ona me spreminja povsod,
spremija me kot duh v beli jasni noči,
ki otrokom vaškim bajke priopoveduje.
Kje se skrijem naj,
da varen bom pred Njo,
pogledom, molkom Njenim.
B-ežim,
bežim na konec sveta.
Zaman saj tu je Ona!
Umiram in Ona se smeji.
Smeji se meni, mojim mukam.
Ona.*

PRAVIŠ MI

Praviš mi, da me ljubiš
in da neprestano misliš name, —
a jaz molčim...
Praviš mi,
da sem samo tvoja,
a z očmi skrivaj gledaš na uro.
Praviš mi da sem lepa,
in še o mnogo čem mi govorиш,
a jaz se sprašujem,
kako dolgo ti bom še verjela.

METAMORFOZA

V tihih nočeh
namesto tvoje,
poslej izgovarjam
njegovo ime...

NE Vprašaj

Ne vprašaj za ime me,
Ne vprašaj za ljubezen,
Ne vprašaj me za leta,
ker to ni važno.
In ti?
Od kje si prišel,
da čutiš in da ljubiš?
Morda pa bi bilo drugače
če vsi bili po srcu bi kot ti.

IŠČEM

Iščem resnico,
nove neznanе poti.
Iščem resnico vendor
so besede
vedno polne laži...

KAJ

Sprašujem se
kaj mi boš rekel
tedaj,
ko ti bo
zmanjkalo besed.

TAMI

Tam, kjer oblaki iščejo
robove skal
in siva meglja
drhti v baladi vетra,
tam
razmišlja morje pod
kriki galebov.
In tam bodo kaplje pregnale
ironijo najine ljubezni.

SREČA

Nekaj bilo je v meni...
kot sapica lahno
prozorno in svetlo
kot jutranji žarek,
nekaj je bilo ...

STRAH TE JE

strah te je
srečanje in
ponavljanj
pozabljaj
strah te je
beseda
je
izgovor
za uboj

VEČNOST

kretnje si kradeva
vso kri pretakava
v spoj dlani
iz naju trgava
sladek plod
strup trosiva
strup njegovih semen

JUTRI

z valovi rušimo
svoje peščene gradove
preden se privadimo
živeti v njihovih hodnikih
morda dosežemo
svoje nenehno gibanje
in nihanje

KOMU

včasih se ustavi korak
ker ne veš
komu
bi ga podaril
komu
odtisnil v obraz

PRIHODNOST

utelesili smo svoj mehanski ego
hladna kri cvrči
na vremem jeklu
podobe preskakujejo prostor
v dimnih vretenih
vsi mi gremo naprej
naprej korak za korakom
iz koraka v korak nezaupljivejši
drug do drugega